

omniū. Te uidelicet Aeschines thebanorū angit casus? eorūq; te miseret? qui possessiones & bona habes: ipsorūq; agros colis. Ego uero gaudeo qui confestim postulatus sum ab eo qui ista perfecit. Sed in eiusmodi uerba incidi: quæ paulopost fortasse magis conuenient. Itaq; redeo ad id quod incoeperam ostendere. Horum scelera atq; corruptelas p̄sentium malorū causam fuisse. Nā uobis per huiuscemodi hoīes qui in legationibus corrupti: nihil sani renūciabant: decæptis. Decæptis etiā miseris Phocensibus: eorūq; urbibus euersis: statim factum ē: ut detestabiles thesali: & amentes thebani: amicū: patronū: & bene de se meritū philippū nūcuparent: omniāq; in illo uno ponerent: nec uocem cuiusq; audirent: qui contra monere uellet. Vos aut̄ hæc inspicientes (q̄q; grauius ferret) pacē nihilominus seruabatis. Soli enim nihil facere posse uidebamini. Et cæteri græci eodem modo ipsi quoq; decæpti: & spe illorum quæ crediderāt destituti: pacem itidem libenter agebant iā antea quodāmodo a philippo supati. Nam quū Illyrios & Triuallos: & nōnullos etiā græcorum subegit philippus: & ingentes copias sibi parauit: & quidam ex ciuitatibus græciæ sub pacis licentia illū adeuntes (quorum iste unus fuit) corrūpebantur: tunc omnes contra quos ista p̄parabat: oppugnabant. Quod si non intelligebat: alius hic ē sermo: nec ad me quidē attinet. Nam ego prædixi & protestatus sum & apud uos & apud oēs: ad quos legatus sum missus: sed ciuitates ipsæ uariis morbis laborabant. Nam & ii qui repu. gerebant: pecunia erant corrupti & priuati ac multitudines partim non intelligebant: partim quotidiana quiete facilitateq; allecti: quū hic eēt cōmunis morbus: nec tñ ullus putaret hoc malū sibi potissimū euenturū: sed cæterorū piculis sua in tuto fore arbitrarentur tandem euenit ut populi ipsi ac multitudines pro breui quiete libertatem perderent. Principes uero quū alios uendere putarent: se ante omnes uenditos agnoscerent. nam pro hospitibus & amicis qui tunc noiabantur quū munera capiebant: assentatores & scelesti & cætera huiuscemodi (quæ admodum decet) appellari se audiunt. Nemo enim pecuniam dando proditoris quærit utilitatem: nec quū earum rerum quarum gratia pecuniam tradebat potitus ē: in cæteris rebus agendis proditoris consilio utitur (nihil enim proditore eēt foelicus: sed non ē ira: non ē) At quū ille qui dominari quærebat: rem perfecit: ipsius quoq; proditoris dominus factus: ac improbitatem eius cognoscens: illum odit ac reiicit. Considerate enim (nam & si rerum ipsarum tēpus præterit: intelligendi tñ atq; cognoscēdi semper ē tempus sapienti) Eousq; Lacheses amicus philippi uocabatur: donec olynthū tradidit: Eousq; Timolaus: donec thebas euertit: Eousq; Eudicus: & Simus Larisei: quousq; thessaliam philippo subiecerunt. Sed postea expulsi atq; abiecti & summis incōmodis affecti: uniuersum orbem proditoribus impleuerunt. Quid Anistratus in Sycione: Quid perilaus in Megaris? nōne & ipsi eodem modo despecti? Ex quo manifeste intelligi potest: illum qui maxime patriam tuetur suā: & se istis plurimum opponit: eum esse qui uobis Aeschines proditoribus mercede corruptis præstat accipiendi pecuniā: facultatem & beneficio eorū qui uestris consiliis aduersantur: salutem simul ac lucrum retinetis. Nam quantum in uobis est: iam dudum perissetis. Ac de his quæ tunc gesta sunt (q̄q; multa præterea dicere possem) finem facio: putans etiam plura q̄ satis ē a me dicta fuisse. Cuius tamen rei iste causa ē: qui tanquā sentinam aliquam uitiorum suorum in me superuertit: quæ necesse fuit iuniorum causa *refelli*. Nam uobis cæteris fortasse tedio fui: quibus prius etiam quā uobis *(fino qui)* bis quicquam dicerem: nota fuerat huius mercēnaria locatio. Quāquam ipse quidem amiciciam & hospitalitatem ipsam appellat: & nuper quodā loco ait: me hospitalitatem Alexandri tanquā p̄brum sibi obiicere. Ego tibi hospitalitatem Alexandri? Vnde? aut quō illā consecuto? nec te philippi hospite: nec alexandri amicū nūcupare unquā? nō ita desipio. Nisi forte mēsores ac cæteri operarii qui pecunia conducuntur: amici atq; hospites nūcupandi sunt. Sed non ē ita: non ē. At te philippi primo & nunc Alexandri mercēnarium appello: nec solum ego sed isti omnes: de quo si forte dubitas: interroga. Immo ipse ego id pro te faciam. Vtrū uobis o uiri athenienses uideat: mercēnari? an hospes Alexandri esset Aeschines? Audis quid respondent? Volo igitur iam ad ipsam accusationem proficisci: & res a me gestas memorare: ut licet sciens Aeschines: audiat tamen: quænam illa sint: ob quæ is qui nunc decreti mihi sunt honores: ac etiam maioribus me dignum esse ducam. Recita mihi accusationem ipsam. ~~ACTUS SEPTIMUS~~ Hæc sunt uiri athenienses: quæ accusator persequitur. Ego autem ab hoc ipso arbitror manifestum uobis faciendum: me ad omnia iuste responsurum esse: quod hunc ipsum sequens scripturæ ordinem: ad singula deinceps respondebo: nec quicq; eorum sponte mea præteribo. Quod igitur scripsit me uerbo & opere semper atheniensi populo p̄fuisse paratūq; esse benefacere: atq; ea de causa me eē laudandum. Horum examen in publicis rebus esse arbitror. His enim discussis: uera ne an falsa sint quæ Cthesiphon de me scripsit: apparebit. Quod uero non adiunxit: demum quū rationem publice administratorum reddiderim: tunc fore coronandum me q̄q; in teatro coronationem faciendam esse censuit: pertinere & hoc puto ad ea quæ in republi. gessi: an dignus sim corona: & theatri præconio: nec ne? Leges etiam ostendendæ uidentur: per quas huic ea scribe re licuerit. Per hunc equidem modum uiri Athenienses iuste atq; recte accu